

Arrest

nr. 132 345 van 28 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 22 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierra Leoons staatsburger te zijn, geboren op 13 augustus 1994 te Freetown. U ging naar de secundaire school maar diende te stoppen in het derde jaar omdat uw vader overleed. U ging bij uw oma wonen omdat uw moeder hertrouwde met een man uit Guinee en daar ging wonen. U begon te werken als kapper in 2011.

U ondervond dat u gevoelens had voor jongens sinds uw dertien jaar, in 2007. Toen u vijftien was ging u een relatie aan met (Ja.), een klasgenoot waartoe u zich al langer voelde aangetrokken. Jullie hadden een relatie tot 2012, tot wanneer (Ja.) emigreerde naar Amerika.

Op 2 augustus 2013 leerde u (Jo.) kennen. Hij is de zoon van een belangrijk politiemans in Freetown en studeerde in Bolton, UK. Hij was op vakantie in Sierra Leone wanneer jullie relatie startte. Hij was

zo verliefd op u dat hij niet terug wilde naar de UK op 15 september 2013. De vader van (Jo.) was hierover kwaad en hij vroeg het nichtje van (Jo.), (M.), waarom zijn zoon niet verder wilde studeren. (M.) vertelde de vader dat (Jo.) veel met u optrok. Ze wist dat jullie elkaar kenden omdat ze jullie aan elkaar had voorgesteld. De vader van (Jo.) was kwaad en liet u op 30 januari 2014 arresteren. U werd mishandeld en naar de gevangenis gebracht. Daar verbleef u tot 25 februari 2014. (Jo.) had geregeld dat u met de hulp van een bewaker kon vrijkomen. U kreeg geld toegestopt en een GSM. U belde (Jo.) die u instructies gaf. U moest naar Rotifunk, Lungi. Hij zorgde ervoor dat u de dag na uw vrijlating, op 26 februari 2014 het vliegtuig nam naar België. U arriveerde de volgende dag in België. U vroeg asiel aan op 28 februari 2014.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de Sierra Leonese gemeenschap omdat er geen homoseksualiteit wordt aanvaard en u vreest voor de vader van (Jo.), (S.M.K.), die een belangrijke post bekleedt bij de politie in Freetown. (zie gehoor CGVS, p 7)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt.

Zo kunnen enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw verklaringen over de ontdekking en beleving van uw homoseksuele geaardheid, die helemaal niet doorleefd overkomen.

Zo verklaart u dat u sinds uw dertien jaar wist dat u zich aangetrokken voelde tot jongens. (zie gehoor CGVS, p 13) U merkte dit op doordat u graag met jongens speelde en u zich niet aangetrokken voelde tot meisjes. U voelde zich goed bij jongens. (zie gehoor CGVS, p 12) Wanneer de protection officer (verder PO) u vroeg hoe u zich erbij voelde dat u zich aangetrokken voelde tot jongens en niet, zoals uw vrienden, tot meisjes, zegt u 'Ik ben blij wanneer ik bij mannen ben.' wanneer de PO de vraag herformuleert zegt u nogmaals 'Ik voelde me ok.' (zie gehoor CGVS, p 12) Wanneer de PO u vraagt of het voor u niet moeilijk was om te beseffen dat u zich aangetrokken voelt tot mannen en niet tot vrouwen, zoals uw vrienden, zegt u 'Mijn gevoel was dat ik was aangetrokken tot mannen.' (zie gehoor CGVS, p 13) Wanneer de PO u vraagt of u dan niet in de war was, zegt u 'Het was niet moeilijk voor mij. Ik groeide op, ik voelde me niet aangetrokken tot vrouwen, het was niet moeilijk voor mij.' (zie gehoor CGVS, p13) Ook wanneer de PO u vraagt of het niet moeilijk is om te beseffen dat u anders bent dan uw vrienden, zegt u 'Ik vind niet dat ik anders ben. We spelen samen. Als we ons eigen programma hebben, doen we elk ons ding. Ik zie geen verschil.' (zie gehoor CGVS, p 13) **Het dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaring dat u het 'ok' vond en dat u het 'niet moeilijk' vond om te beseffen dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, in een Sierra Leonese homofobe context wel heel erg ondoorleefd overkomt.** Ook het feit dat u zich niet anders voelde dan de rest van uw vrienden is vreemd. U verklaart hier verder over 'Ik was niet in de war. Ik weet dat door de natuur mannen zijn door vrouwen aangetrokken. Bij mij was dat niet. Ik was er niet door verward.' Wanneer de PO hier nogmaals dieper op wenst in te gaan zegt u 'Ik wist dat er mannen zijn die aangetrokken zijn door mannen. Ik was er niet door in de war. Dat is zo bij mij.' Wanneer de PO u vraagt hoe u wist dat er nog mannen zich aangetrokken voelden tot mannen zegt u dat u het wist door uw leraar koran. U vertelde dat er mensen waren gearresteerd. Het was op tv. 'Tijdens die tijd legde hij (nvdr de koranleraar) het uit. Hij zei me dat het nu niet is dat het startte, dit ding. Het was al vroeger dat ze dit deden, dat mannen trouwden met mannen.' 'Hij (nvdr de koranleraar) legde uit dat God de man en vrouw creëerde. Het was om zich te vermenigvuldigen. Maar mannen met mannen is niet goed.' Wanneer de PO u vraagt hoe u zich hierbij voelde, zegt u 'Ik voelde me niet slecht erbij.' (zie gehoor CGVS, p 14) Ook hier ontbreekt enige doorleefdheid. Immers, het is niet aannemelijk dat u, wanneer mensen worden gearresteerd omwille van hun seksuele geaardheid, en wanneer uw koranleraar u zegt dat het niet natuurlijk is dat mannen met mannen zijn, dat u hierover verklaart dat u 'zich er niet slecht bij voelde'. Deze verklaringen roepen ernstige vragen op bij de waarachtigheid ervan en wijzen allerm minst op doorleefde ervaringen. Wanneer de PO u vraagt 'wat er door u heen ging, toen u vijftien jaar was en u zich aangetrokken voelde tot mannen en u hoorde dat mensen werden gearresteerd omdat ze homo zijn?' slaagt u er niet in om hier een antwoord op te geven en vraagt u 'moet ik uitleggen hoe ze werden gearresteerd of hoe ik me voel?' Wanneer de PO nogmaals probeert om een inzicht te krijgen in uw gevoelens en zegt 'Leg me uit hoe u zich voelde, u ben homo en er werden mensen daarom gearresteerd.' blijft u een antwoord verschuldigd en zegt u 'Wanneer ze werden gearresteerd.' Opnieuw herformuleert de PO de vraag door te polsen naar 'Uw gevoelens wanneer u besepte dat het niet ok was' Pas dan zegt u 'Ik was bang. Daarom waren we steeds verstopt. We zeiden het aan niemand.' Als de PO dieper wenst in te gaan op dit antwoord door te vragen 'En hoe voelde u zich erbij dat u deze homoseksuele gevoelens had?' blijft uw antwoord opnieuw uiterst summier en allerm minst doorleefd en zegt u 'Ik was bang, ik had dit gevoel, hoe kon ik in deze plek leven, waar het niet ok is.' (zie gehoor

CGVS, p 15) U ziet uw homoseksualiteit – waarvan u zelf verklaart dat deze afwijkend is van uw directe leefomgeving (cfr arrestaties en opmerkingen van de koranleraar) en normalerwijze aanleiding geeft tot enige introspectie gepaard met gemengde gevoelens en twijfels – eenduidig positief terwijl de gevoelens die u ervoer manifest afweken van de sociale norm, en de Sierra Leonese maatschappij manifest vijandig staat ten opzichte van homoseksualiteit. Dit doet dan ook ernstig twijfels rijzen bij de door u geopperde homoseksualiteit. Pas wanneer u hier rechtstreeks mee werd geconfronteerd door de PO verklaart u dat –summier en beknopt- dat u 'bang was'.

Evenmin slaagt u er in om op een doorleefde manier te vertellen over de manier waarop u ontdekte dat u homoseksueel geaard bent. Hoewel meermaals door de PO gevraagd werd hoe u merkte dat u gevoelens had voor mannen, verwijst u steeds meteen al naar hoe u zich goed voelde als u met mannen 'speelde', waarmee u doelt op kussen en naar bed gaan (zie gehoor CGVS, p. 12). U slaagt er echter niet in uit te leggen hoe u dan zover kwam dat u met mannen begon te 'spelen' en hoe u dan ontdekte dat u ook gevoelens had voor mannen. U slaagt er niet in uit te leggen op welk moment of hoe u ontdekte dat u zich tot mannen aangetrokken voelde. U blijft hierin verwijzen naar het seksuele, fysieke aspect maar kan niet beschrijven hoe u tot dat fysieke aspect kwam. Zeker in een homofobe context mag toch verwacht worden, van iemand die verklaart dat hij aangetrokken is door mannen, kan beschrijven hoe hij tot dat besef kwam aangezien dit een indrukwekkend moment moet geweest zijn. Er mag ook verwacht worden dat u hierover goed zou hebben nagedacht maar u geeft op geen enkel moment blijk van enige introspectie of reflectie dienaangaande. Uw verwijst naar het feit dat u op 13-jarige leeftijd ontdekte dat u homoseksueel was omdat u (toen) geen gevoelens had voor vrouwen en u altijd speelde met mannen (zie gehoor CGVS, p. 12), een toch niet zo opmerkelijk gedrag van jongens van 13 jaar. Dat u dit ziet als het moment van de ontdekking van uw homoseksualiteit, toont aan dat u hierover niet echt hebt nagedacht en toont bovendien aan dat uw verklaringen over uw homoseksualiteit allerm minst doorleefd zijn.

Verder dient te worden vastgesteld dat, wanneer u beschrijft hoe u uw partner (Jo.) leerde kennen, u wel een heel open en eenvoudige kennismaking met elkaars seksuele geaardheid schetst. Uit uw verklaringen blijkt immers dat (Jo.) u meteen bij jullie eerste afspraakje duidelijk maakte wat zijn intenties waren, hij u meteen zei dat hij niet graag vrouwen heeft maar mannen en dat u meteen zei, 'ok, dat heb ik ook graag.' (zie gehoor CGVS, p. 8). Er dient te worden opgemerkt dat dergelijke beschrijving van een ontmoeting van twee homoseksuelen in een land als Sierra Leone helemaal niet doorleefd overkomt. Immers, gezien u toch op de hoogte was van het problematisch karakter van uw geaardheid in Sierra Leone, toch de reden voor uw vlucht uit het land, mocht toch verwacht worden dat u met het onthullen van uw geaardheid enigszins voorzichtiger zou omgaan. Bovendien kan aangenomen worden dat in een land als Sierra Leone het aangaan van homoseksuele relaties helemaal niet zo eenvoudig verloopt als u stelt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er reeds geenszins geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Voorts dient opgemerkt te worden dat u meerdere verklaringen aflegde die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden homoseksuele relaties, afgezien van het feit dat de hierboven reeds vastgestelde volkomen ongeloofwaardigheid van uw verklaringen homoseksueel te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze, door u geopperde, homoseksuele relaties.

U stelt u dat u sinds uw dertien jaar een zwak heeft voor (Ja.). (zie gehoor CGVS, p 13) Jullie zaten naast elkaar in de klas (zie gehoor CGVS, p 12) en sinds uw vijftien jaar hebben jullie een relatie. Echter bent u niet op de hoogte van zijn naam; 'We noemen hem (Ja.), ik ken zijn volledige naam niet.' (zie gehoor CGVS, p 12) Het is zeer verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van de naam van uw vriendje aangezien u reeds sinds 2007 (u was toen dertien jaar) tot 2012, wanneer (Ja.) naar het buitenland trok (zie gehoor CGVS, p 17) hem kende en zelfs een intense relatie had. U kan ook niet vertellen hoe (Ja.) er achter is gekomen dat hij homo is, (zie gehoor CGVS, p 18) hoe hij er zich bij voelde dat hij homo is, (zie gehoor CGVS, p 18) en of (Ja.) het moeilijk had om zijn geloof met zijn geaardheid te verzoenen (zie gehoor CGVS, p 17) Wanneer de PO vraagt of jullie niet praatten over jullie geaardheid zegt u 'Alleen spraken we erover wanneer we terug kwamen van lumbely en ze iemand zochten voor homo, die zich had verstoppt. Hij zei me, hoe gaan we in dit land leven, waar het niet is toegelaten. Dat was het leven waarin we zaten.' (zie gehoor CGVS, p 18) Gezien de lange duur van jullie relatie zou er toch verwacht worden, gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele geaardheid, des te meer wanneer deze wordt beschouwd als zijnde afwijkend en sterk wordt veroordeeld door de maatschappij, dat jullie dit onderwerp regelmatig zouden hebben aangesneden. Het is niet geloofwaardig dat uw partner dit bijzonder belangrijk moment in zijn leven, met name de ontdekking van zijn geaardheid, niet zou hebben gedeeld met u.

Daarnaast verklaart u dat u een relatie had met (Jo.). (zie gehoor CGVS, p 18) U leerde hem kennen via zijn nicht, (M.), op 2 augustus 2013. Op 13 augustus gingen jullie voor de eerste keer uit en vertelde hij

dat hij op u viel. Vanaf dat moment begonnen jullie dingen samen te doen tot wanneer u werd gearresteerd op 30 januari 2014. Tijdens jullie eerste afspraakje vertelde (Jo.) u dat zijn vader bij de politie werkte. Het is echter zeer verwonderlijk dat u de naam van zijn vader gedurende het gehele gehoor verkeerd uitspreekt, maar wel op de hoogte bent van de spelling (Mike). Nadat u de tolk erop wijst dat de schrijfwijze niet 'Michael' maar 'Mike' moet zijn, maakt de tolk u erop attent dat de uitspraak van beide verschillend is. (zie gehoor CGVS, p 7) Indien (Jo.) u effectief zou hebben gezegd dat zijn vader 'Mike' is, is het zeer verwonderlijk dat u de naam niet correct kan zeggen maar wel spellen. U bent vervolgens helemaal niet op de hoogte over de beleving van (Jo.) zijn homoseksualiteit. Zo weet u niet hoe (Jo.) zich voelde met zijn seksuele geaardheid. U zegt hierover 'Als we samen zijn, zijn we blij. Ik weet niet hoe hij er mee omging. Ik denk dat hij er blij mee was om homo te zijn.' (zie gehoor CGVS, p 20) U weet tevens niet wanneer hij heeft ontdekt dat hij homo is 'Dat heeft hij me niet verteld. We hebben er niet over gesproken.' (zie gehoor CGVS, p 20), is hier uw verklaring voor. Echter, het is helemaal niet doorleefd dat jullie niet over jullie geaardheid spreken. Immers, indien (Jo.) reeds langer op de hoogte is van zijn homoseksualiteit en een dergelijk leven in de UK leidde, is het niet aannemelijk dat jullie hier niet vaker over spraken. Daarenboven zou het feit dat hij in contact is geweest met een andere (culturele) visie rond homoseksualiteit voor veel extra gespreksstof kunnen zorgen. Niet alleen de kennis over (Jo.) zijn vermeende seksualiteit is uiterst beperkt, ook uw kennis over zijn studie is gering. U weet dat (Jo.) business management studeerde in Bolton, UK en dat hij zijn derde jaar had voltooid. U weet echter niet hoeveel jaar hij nog moest studeren. (zie gehoor CGVS, p 18). Het is niet aannemelijk dat u verklaart dat (Jo.) op 15 september 2013 niet meer naar de UK terug wilde om te studeren omdat hij bij u wilde blijven, maar dat u niet weet hoeveel jaar hij nog moest studeren. Immers, gezien de vader van (Jo.) kwaad was dat hij niet meer terug wilde om te studeren, is het niet aannemelijk dat jullie hier niet meer over hebben gesproken. Daarenboven is het niet aannemelijk dat (Jo.) een heel plan op poten stelt om u uit de gevangenis te laten ontsnappen en om u te laten reizen met een valse identiteit maar dat hij nalaat jullie verdere toekomst uit te tekenen. Hij zou u alleen hebben gezegd dat 'jullie zouden bellen wanneer u zou zijn aangekomen.' (zie gehoor CGVS, p 11) Het is niet plausibel dat iemand die dergelijke stappen onderneemt niet verder nadenkt over jullie gezamenlijke toekomst. Verder verklaart u wanneer de PO u vraagt of (Jo.) plande om in SL te blijven, dat wanneer u hem belde, jullie hier niet over hebben gesproken. (zie gehoor CGVS, p 11) Ook deze verklaring is weinig geloofwaardig gezien de moeite die (Jo.) deed om u uit Sierra Leone te krijgen. Ook uw verklaring dat uw contact met (Jo.) zeer beperkt is en dat u hem niet meer heeft kunnen bereiken, maakt jullie romance weinig geloofwaardig. Dat u dan ook nog eens verklaart dat u, wanneer u erkend wordt, een partner zal vinden en samen te blijven (zie gehoor CGVS, p 20) en u (Jo.) hiermee volledig uit het beeld brengt, maakt jullie relatie nogmaals ongeloofwaardig.

Tot slot dient ook te worden opgemerkt dat u blijk geeft van weinig bekendheid met de homoseksuele scene in Freetown. Zo verklaarde u geen enkele vereniging of organisatie te kennen in Sierra Leone die vecht voor de rechten van homo's of lesbiennes. U stelt zelfs dat dergelijke organisaties niet bestaan (zie gehoor CGVS, p 16, 20) Terwijl uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er op de Sierra Leoneanse radio wel degelijk homo activisten zoals George Freeman aan het woord komen en er in Freetown, waar u toch van afkomstig bent, wel degelijk organisaties zijn met een toch aanzienlijk aantal leden en activiteiten. Het is verwonderlijk dat u, die verklaart homo te zijn, niet op de hoogte bent van dergelijke personen en organisaties.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homofiele geaardheid en uw vermeende relaties met (Ja.) en (Jo.) zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de problemen die u aanhaalde als gevolg van uw voorgehouden geaardheid.

Ter staving van uw relaas legt u een **kopie van uw geboortecertificaat** voor (nr W/F05640, opgemaakt op 24/08/2010). Vooreerst dient opgemerkt dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag herstellen. De kopie van de geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Bovendien gaat het hier om een kopie die makkelijk door knip-en-plakwerk kan worden vervalst.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking

worden genomen, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht.

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker:

"De redenering van verwerende dat verzoekende partij het in een Sierra Leoneanse homofobe context niet normaal kan vinden zich aangetrokken te voelen voor jongens of mannen is een persoonlijke interpretatie die niet steunt op enige wetenschappelijke grond.

De vooronderstelling dat verzoekende partij door een schuldig voelen proces moet gaan toont aan dat zij op generlei wijze de geestelijke en lichamelijke ontwikkeling van verzoekende partij begrijpt. Verzoekende partij weet via zijn koranleraar dat het in de geldende maatschappelijke opvatting "niet goed is dat mannen met mannen omgaan" maar dit leidt niet tot een schuldgevoel bij verzoekende partij. Deze vooronderstelling van verzoekende partij huldigt een persoonlijke traditionele vooringenomenheid van verwerende partij maar zegt niets over de seksuele geaardheid van verzoekende partij zelf . De vooronderstelling is een persoonlijke interpretatie zonder waarde omdat zij niet steunt op gedocumenteerde feiten. Integendeel staat zij haaks op de algemeen bekende en gedocumenteerde feiten.

Verzoekende partij gaf wel aan dat zij bang was en haar geaardheid en omgang heimelijk hield: "We waren steeds verstopt. We zeiden het aan niemand.". Deze vrees komt overeen met de bekende feiten zoals verwerende partij zelf in het administratieve dossier documenteert door middel van een uittreksel uit het Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone van mei 2011:

[...]

Het gedrag van verzoekende partij komt hiermee overeen met de gedocumenteerde gedragen van andere homoseksuele personen in Sierra Leone waardoor haar verklaringen extern consistent zijn en daarom geloofwaardig.

Het feit dat verwerende partij moet doorvragen volgt uit haar zorgvuldigheids- en onderzoeksplicht zoals hierboven aangetoond.

Verwerende partij maakt eveneens een niet-wetenschappelijke, persoonlijke en niet op feiten steunende interpretatie wanneer zij verwacht dat verzoekende partij een "aha-erlebnis" zou moeten hebben ervaren naast de fysieke ontwikkeling waarbij de omgang met mannen tot "spelen" kwam dat wil zeggen "kussen en naar bed gaan". Er is geen enkele literatuur voorhanden die "aha-erlebnissen" als voorwaarde voorop stellen om tot een besef te komen dat men homoseksueel is. Wat verwerende partij wil horen bestaat niet. Zij kan daarom niet besluiten dat verzoekende partij ongeloofwaardig is.

Daarentegen geeft verzoekende partij wel aan dat bij hem op 13-jarige leeftijd het besef groeide dat hij niet van meisjes zoals de andere jongens van zijn leeftijd hield. Opnieuw zijn de verklaringen van verzoekende partij in overeenstemming met de normale ontluiking van seksuele gevoelens bij jongeren. Het is absurd te verwachten dat een homoseksuele persoon een ander en abrupt gedrag zou moeten vertonen bij haar seksuele ontwikkeling. Hetzelfde is waar voor de onredelijke verwachtingen die verwerende partij heeft over de invulling van de liefdesrelatie van verzoekende partij met (Ja.).

Het feit dat verzoekende partij een heel open en eenvoudige kennismaking schetst van de kennismaking met (Jo.) blijft eveneens geloofwaardig omdat het anders dan anders direct was en daarom in de geest van verzoekende partij staat waardoor zij het ook heel duidelijk kan vertellen. Het unieke karakter van de ontmoeting helpt verzoekende partij in haar herinnering er aan.

Dit kan haar niet kwalijk genomen worden. Dit is geen interne inconsistentie. Opnieuw is er geen bewijs van enige ongeloofwaardigheid van verzoekende partij.

Uit het voorgaande blijkt dat verwerende partij niet redelijkerwijze tot het besluit kon komen dat de homoseksuele geaardheid van verzoekende partij ongeloofwaardig is.

"Mike" is een populaire spreekvorm van "Michael" zoals "Billy" dat is voor "William". De conclusie dat verzoekende partij zich tegenspreekt omdat verzoekende partij de naam van (Jo.)s vader uitspreekt als

“Mike” en schrijft als “Michael” toont enkel aan dat verwerende partij vooringenomen is minstens vrij onwetend of wereldvreemd is.

Het is evenmin correct te veronderstellen dat wie een relatie heeft zijn/haar gezel(in) kent omdat hij/zij er mee omgaat. Niemand tenzij een psychiater of psycholoog – wat verzoekende partij niet is – kan doorgronden wie zijn/haar geliefde is. De verwachting dat verzoekende partij de gedachten of gevoelens van (Jo.) door en door kent is overdreven en niet ernstig.

Verzoekende partij heeft geen grote bekendheid met de homoseksuele scene in Freetown omdat het een persoonlijk en heimelijk belevenis is. Zij is niet liederlijk ingesteld en op zoek naar louter seks.

Verwerende partij heeft om voorgaande redenen niet redelijkerwijze kunnen vaststellen dat verzoekende partij niet homoseksueel is.

De motieven van de bestreden beslissing zijn daarom niet deugdelijk en kunnen deze niet schragen.

Schending van de materiële motiveringsplicht.

Anderzijds weet zij dat homoseksualiteit in Sierra Leone maatschappelijk bestraft wordt (zie de documentatie “Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone” van mei 2011 dat zij zelf aan het administratieve dossier toevoegt) en verzoekende partij kennelijk bij verplichte terugkeer blootstelt mishandeling in de zin van artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980.

Schending van voormeld artikel 48/4.

Verwerende partij kan niet ernstig aan de nationaliteit van verzoekende partij twijfelen. Zij beschikt over een reeksen van standaard controlevragen en –technieken om de afkomst van verzoekende partij vast te stellen wat zij indien zij volhoudt dat de Sierra Leonese nationaliteit van verzoekende partij niet vaststaat nalaat te hanteren waardoor zij onzorgvuldig handelt. Er is zoals hierboven aangetoond geen sprake van ongeloofwaardigheid en de documenten van verzoekende partij leveren een begin van bewijs.

Schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Indien de nationaliteit niet vaststaat dan ontbreekt het uw Raad aan een essentieel element om tot een beslissing te kunnen komen. Uw Raad heeft geen onderzoeksbevoegdheid. In voorkomend geval dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.”

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel document ter staving van zijn asielrelaas bijbrengt, noch op het CGVS, noch bij onderhavig verzoekschrift. Verzoeker brengt evenmin een begin van bewijs bij ter staving van zijn voorgehouden reisweg naar België.

De bestreden beslissing weigert verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen omdat (i) zijn verklaringen over de ontdekking en beleving van zijn beweerd homoseksuele geaardheid niet doorleefd zijn, (ii) zijn beweerd homoseksuele relaties ongeloofwaardig worden geacht, (iii) hij blijk geeft van weinig bekendheid met de homoseksuele scene in Freetown, en (iv) de neergelegde kopie van zijn geboortecertificaat de voorgaande vaststellingen niet kan wijzigen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn

beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de 'protection officer' open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerd homoseksualiteit in de context van de homofobe Sierra Leonese samenleving. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Waar verzoeker aanhaalt dat de commissaris-generaal er een persoonlijke interpretatie op nahoudt wat betreft de beoordeling van verzoekers beweerd homoseksuele geaardheid, dient vooreerst opgemerkt dat verzoeker geen concrete gegevens aanbrengt waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Dat verzoeker verder via zijn koranleraar weet dat het in de geldende maatschappelijke opvatting van Sierra Leone niet goed is dat "mannen met mannen omgaan", is een loutere herhaling van zijn op het CGVS afgelegde verklaringen en in die mate geen dienstig verweer tegen de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Dit doet bovendien geen afbreuk aan het feit dat verzoeker tevens verklaarde dat hij zich OK voelde met zijn ontdekking homoseksueel te zijn, dat het niet moeilijk was voor hem, dat hij niet in de war was, dat hij zich er niet slecht bij voelde en dat hij zich niet als anders ziet (gehoorverslag CGVS, p. 12-13), verklaringen die redelijkerwijze als niet-doorleefd beoordeeld moeten worden gelet op het homofobe karakter van de Sierra Leonese samenleving, zoals blijkt uit het Algemeen Ambtsbericht Sierra Leone van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken waarnaar verzoeker ook verwijst.

De Raad ziet verder niet in waar in de bestreden beslissing van verzoeker een "aha-erlebnis" zou verwacht worden bij de ontdekking van zijn homoseksualiteit. De bestreden beslissing wijst er evenwel terecht op dat verzoeker dienaangaande niet verder komt dan een omschrijving van het fysiek-seksuele aspect van deze ontdekking ("spelen met mannen"), maar dat verzoeker niet kan omschrijven op welke wijze hij tot dit fysiek-seksuele aspect is gekomen (gehoorverslag CGVS, p. 12). Dat verzoeker dit aspect bovendien omschrijft als iets waar hij zich goed bij voelt, valt niet te rijmen met zijn verklaring dat hij nooit geïnteresseerd was in vrouwen waar zijn collega's wel in geïnteresseerd waren, hetgeen er toch op duidt dat verzoeker diende te beseffen dat zijn gedrag niet in dezelfde lijn lag als wat zijn vrienden ervoeren. Dit klemt des te meer daar verzoeker schijnt te beseffen dat homoseksualiteit niet aanvaard is in de Sierra Leonese samenleving en dit ook van zijn koranleraar zou vernomen hebben (gehoorverslag CGVS, p. 14). Bijgevolg kan verwacht worden dat verzoeker meer duiding kan geven over de ontdekking van zijn beweerd homoseksuele geaardheid binnen zijn directe leefomgeving en persoonlijke levenssfeer dan een loutere verwijzing naar het fysiek-seksuele aspect hiervan.

Wat betreft zijn beweerd homoseksuele relatie met (Jo.) meent verzoeker dat de verwachting dat hij de gedachten en gevoelens van (Jo.) door en door kent, overdreven en niet ernstig is. Dient echter opgemerkt dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat van hem verwacht wordt dat hij de gedachten en gevoelens van (Jo.) "door en door" kent. Er kan evenwel verwacht worden dat verzoeker op de hoogte is van (Jo.)'s beleving van zijn homoseksualiteit, van zijn studieplanning en van zijn plannen voor hun relatie, *quod non in casu*.

Dat verzoeker niet liederlijk ingesteld is en niet op zoek is naar louter seks, doet geen afbreuk aan de redelijke verwachting dat hij, levend als homoseksueel in de homofobe Sierra Leonese samenleving, kennis heeft van de homoseksuele scene in Sierra Leone. Dat verzoeker zelfs verklaarde dat er in Sierra Leone geen organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van homoseksuelen (gehoorverslag CGVS, p. 16), doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn bewering homoseksueel te zijn.

Waar verzoeker nog stelt: *"Verwerende partij kan niet ernstig aan de nationaliteit van verzoekende partij twifelen. Zij beschikt over een reeksen van standaard controlevragen en –technieken om de afkomst van verzoekende partij vast te stellen wat zij indien zij volhoudt dat de Sierra Leonese nationaliteit van verzoekende partij niet vaststaat nalaat te hanteren waardoor zij onzorgvuldig handelt."*, dient opgemerkt dat *prima facie* niet getwijfeld wordt aan zijn Sierra Leonese nationaliteit doch wel dat de bijgebrachte documenten slechts een begin van bewijs zijn inzake zijn identiteit.

Voor het overige, en mede gelet op het voorgaande, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS